

PUZEGA

broj: RI-82/92-6

Požega, dne., 27. siječnja 1993.g.

od/za

OKRUŽNI SUD

PUZEGA

Reseljem žl.45. st.2. toč.3. ZAP, podizem:

OPTUŽNICU

protiv:

- I PUNOČAS LURE, sina Boška, rođenog 6.I 1966.g. u Islijanima, općina Skender Vakuf, Republika BiH, sa prebivalištem u Vranicu br.3, općina Požega, srbinski poljoprivrednik, sada u bijegu,
- II MIRODINOVIĆ LURE, sina Milivoja, rođenog 9.II 1962.g. u Islijanima, općina Skender Vakuf, BiH, nastanjen u Orijencima kbr.3, općina Požega, sada u bijegu,
- III SIMONOVIC MIRODINA, sina Mirka, rođenog 6.IV 1960.g. u Orijencima, općina Požega, s prebivalištem u Kutini, Aleja Vukovar br.2, sada u bijegu,
- IV DRISKOVIĆ RAJKA, sina Jovana, rođenog 13.VII 1935.g. u Sjelajcima, općina Pakrac, gdje ima i prebivalište, Sjelajci br.10, sada u bijegu,

GA 801

dana 23. kolovoza 1991.g. oko 13 sati u selu Lučinci, općina Požega kao pripadnici srbočetničkih formacija koje su bile locirane na Bučju, te im je namjera bila ugrožavanje teritorija Republike Hrvatske, naoružani došli u skladište prodavaonice FPH "kutjevo" u kojem je radio Makarun Zeljko, te uzeli iz istoga razne robe, a zatim pod prijetnjom oružja natjerali Makarun Zeljka da pođe s njima, te su ga odveli na Bučju, gdje je Makarun Zeljko bio zatočen 46 dana, a zatim su ga fizički i psihički maltretirali, kao i druge zatočenike-civile sa područja Slavonije, izgledjivali ih i tukli da bi nakon 46 dana zatočeništva razmijenili ga

za srbočetničke ekstremiste koji su ubičeni na teritoriju Republike Hrvatske, a postupajući za sve vrijeme dok je Makaran Zeljko bio zatočen na Bučju protivno 4. Ženevskoj konvenciji o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1991.g.,

č a k i e, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba sućili civilno stanovništvo, te nečovječno postupali prema njemu,

pa da su time poćinili krivićno djelo protiv ćovjećnosti i međunarodnog prava, ratnog zloćina protiv civilnog stanovništva opisano i kaćnjivo po ćl.142. OKZMH.

STOGA PREDLAĆEN DA SE :

1. pred tim sudom odrći glavna javna rasprava,
2. u smislu ćl.300 ZKP u odsutnosti okrivljenika istima sudu, te na glavnu raspravu pozove oštećenik Makaran Zeljko (13) i svjedok ćilić Mirko (13).

O b r a z lo Ź e n j e

Dana 23. kolovoza 1991.g. Ponorac Luka, Nikodjinović Luka, Bićanović Miodrag i Breković Rajke, - pripadnici srboćetnićkih formacija nasilno su pod prijetnjem oruŹjem doćavši u selo Lućince odveli Makaran Zeljka u logor na Bućju gdje je bio zatoćen 46 dana te su ga u tom razdoblju zajedno sa ostalim zatoćenikama sa područja Slavonije a radilo se o civilnom stanovnićtvu srboćetnićki ekstremisti zlostavljali fizićki i psićiki, te ga izgladnjivali. Zbog toga je protiv Ponorac Luke i dr., pokrenut krivićni postupać zbog krivićnog djela protiv ćovjećnosti i međunarodnog prava-ratnog zloćina protiv civilnog stanovništva iz ćl.142. OKZMH.

U toku istrage nije se moglo ispitati okrivljenike jer se isti nalaze na nepoznatim adresama tj. kao srboćetnićki ekstremisti djeluju u jedinicama koje se bore protiv oruŹanih snaga Republike Hrvatske.

Zatočenik Makarim Zeljko iskazeo je da je dana 28. kolovoza 1991.g. oko 13 sati ispred trgovine u Lučincima u kojoj on radi zaustavljeno teretno vozilo odnosno terensko vozilo ruske ili poljske proizvodnje bez registarskih oznaka. On je izašao pred trgovinu, te je iz tog vozila na sjesta suvozača izašao I-okr. Ponorac Luka koji je bio naoružan automatskom puškom "A-70", isti je došao do njega, te uperio automat u leđa i prisilio ga da uđe u to vozilo. U vozilo su se nalazili Oreković, Nikodinović i Šimacumović, te još jedna osoba koju on ne poznaje te nije uspio utvrditi identitet te osobe. Tim vozilom uputili su se prema Milivojevcima, a zatim prema Požeškom Markovcu. Gdje je u sredini sela Požeški Markovac netko od okrivljenika stavio na je povez preko očiju koji su nisu skidali do dolaska u Bučju i završetka prvog ispitivanja. U vozilo su pucali kroz otvoreni prozor, a zatim navijali borbene pjesme ekstremističkog sadržaja. U početku nije znao gdje se nalazi a zatim je saznao da su na Bučju, te je bio vezan lisicama, gdje je čekao prvo ispitivanje. Uveli su ga u jednu prostoriju, te su ga počeli ispitivati a na svaki njegov negativan odgovor bio je udaran šakama i nogama. Pitali su ga o tome kase je vozilo gardu, kakve naoružanje ima i tome slično. Nakon pola sata bio je izveden iz prostorije i zavezanih očiju krozno je u posebnu prostoriju gdje se nalazilo još 15 zatočenika sahan ljudi sa Pakračkog područja. Prilikom prolaska kroz hodnik prisutni četnici su ga udarali nogama i rukama. U toj prostoriji skinut mu je povez sa očiju, te je vidio da su svi civili zatočenici isprebijani pa je odlučio bježati. Među civilima bilo je i starijih ljudi koji su bili toliko pretučeni da su ležali na podu petruške i nisu se mogli pomći. hranu koju su dobivali nije se moglo jesti jer se radilo o nekoj vodi i kosadu hrana. Njega su saslušavali više puta i prilikom svakog saslušanja pitanja su bila ista, a uslijedila su i fizička maltretiranja udarci i prijetnje. Nakon 42 zatočenička dana on je 7. listopada 1991.g. oslobođen jer je došlo do razmjene njega za srbočetničke teroriste uvađene na teritoriju RH. Iživljavanje i maltretiranje nad njim i ostalim civilima koji su bili u logoru na Bučju bilo je jedva izdrživo. Kategoričan je u tvrdnji da su ga uprave okrivljenici prisilno odveli u navedeni logor.

Swjedočnik Milić Mirko iskazao je da radi kao cestar i kritičnog stava vršio je postavljanje table za selo Lučice. Krenuo je u trgovinu za cigarete i tada je pred trgovinom vidio veliko bijelo vozilo, a u vozilu i oko vozila bilo je 4-5 osoba. Osobe su bile razbijane, a bile su u civilu ali su na nogama imale vojne čizme. Jedna od osoba zaprijetila mu je da stane i da nikada ne izađe. On se tako uplašio da nije mogao ništa više prijačivati nego se tresao od straha. Vidio je Nakarun Zeljka kako ga sve osobe pod prijetnjom odvoze, a sve je to trajalo vrlo kratko.

Prema iskazu oštećenika Nakarun Zeljka koji je bio od intelektualnih ekstremista otet i odveden na Dužje nedovoljno svijesti da su počinio ovog krivičnog djela Đemrović Ljilja, Đemrović Miodrag i Urešević Rajko, te još niz osoba koje su fizički i psihički maltretirali Nakarun Zeljka, a o njihovim identitetima na osnovu njegovih podataka. Okrivljenici su osuđeni došli u hrvatske selo, te oduzeli civilu Nakarun Zeljka, ukinu, osobu koja nije sudjelovala neposredno u oružanom sukobu sa osuđenima od vlasti koji su imali za cilj na teritoriju Republike Hrvatske stvarati tzv. "veliku Srbiju". Okrivljenici pristupili odvođeni Nakarun Zeljka te ga držeći u zaračenoj državi na Dužje postupili su protivno 4. Članku konvenciji o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949.g. i to protivno članku 3. navedene konvencije. Prema toj konvenciji zabranjeno je u svako doba i na svako mjestu nasilje protiv života i tijela, prema civilnom stanovništvu, osobito sve vrste ubojstva, mučenja, okrutnog postupanja i mučenja, uzimanje talaca, povreda osobnog dostojanstva, osobito uvredljivi i ponižavajući postupci i dr. Ovojim postupcima koji su osuđenici vršili kako prema Nakarun Zeljko, tako i prema ostalim civilnim zatočenicima sa područja općine Pakrac i ostalim dijelova Slavonije ostvarili su sve obilježja krivičnog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz članka 142. OZRH. Stoga je neopasno okrivljenike proglasiti krivima za navedeno krivično djelo, te ih osuditi na najstrožu kaznu predviđenu u OZRH, kako bi se ostvarila specijalna i generalna prevencija.

ZAVJEŠTAJE OKRUGNOG JAVNOG TUŽELNIŠTVA:

Božena Jurić